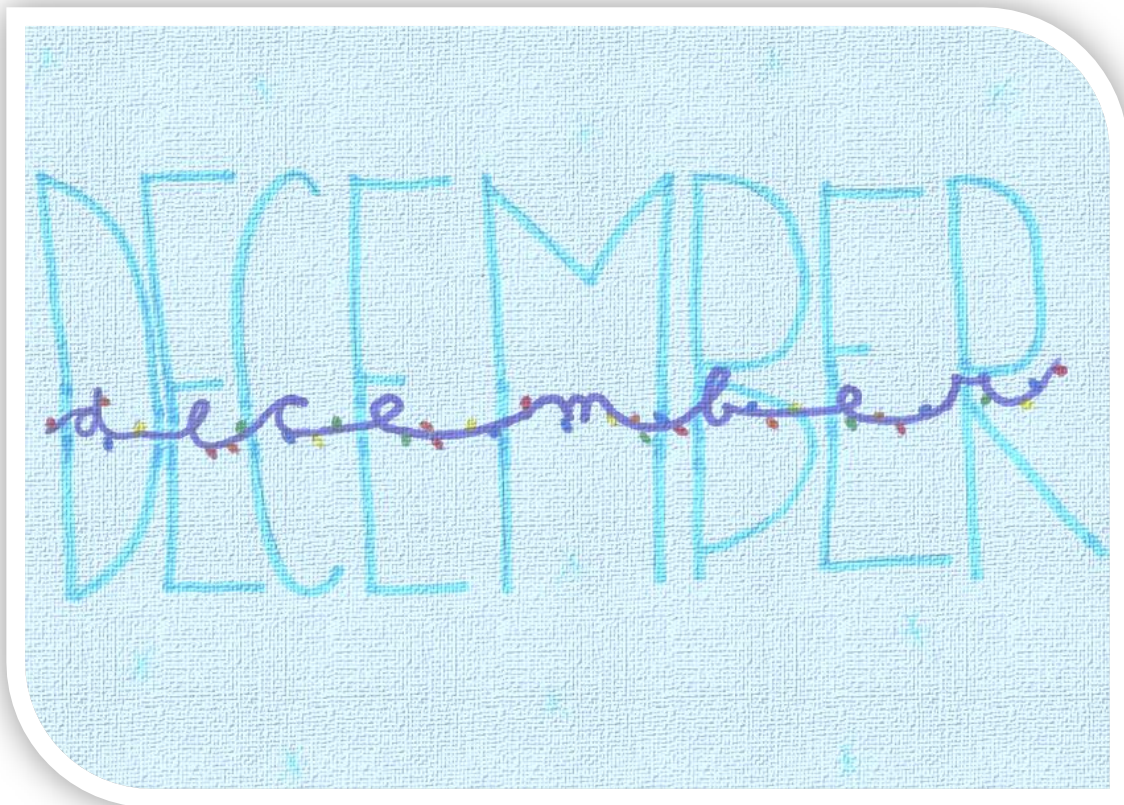

Anja Mrzlak Fajdiga

Od meseca decembra smo se poslovili s tremi odmevnimi prireditvami, ki so potekale na naši šoli.

Prva z naslovom Po naši dolini je bila 14. decembra. S posameznimi točkami smo se predstavili vsi učenci, skupaj z učitelji smo poskrbeli za zanimiv in pester program, obiskovalci pa so lahko ob koncu prireditve obiskali bogato založene stojnice z zelo zanimivimi izdelki.

V petek, 15. 12., je v Športni dvorani potekal predpraznični koncert Glasbene šole Nazarje. Program in nastopajoči smo poskrbeli za lep uvod v praznične dni.

Zadnji šolski dan pa smo pripravili še proslavo ob dnevu samostojnosti in enotnosti. Leto 2023 je za nami. Skozi vse leto se je na šoli dogajalo res veliko (pohodi, ogledi znamenitosti, razna tekmovanja, šole v naravi, dan brez šolske torbe ...). Verjamem, da bo marsikaj od naštetega ostalo v lepem spominu.

Vstopili bomo v novo leto 2024, zato že razmišljamo o novih ciljih, s katerimi bomo ponovno popestrili šolsko dogajanje.

Alenka Repše

Dogajalo se je ...

PO NAŠI DOLINI

V četrtek, 14. decembra, smo učenci in učitelji pripravili dobrodelno prireditev, ki smo jo poimenovali **Po naši dolini**. Priprave so se začele že v sredo in se z generalko zaključile v četrtek. Na prireditvi smo želeli predstaviti kraje v Zgornji Savinjski dolini in na ustvarjalen način prikazati običaje, ki so značilni za naše kraje. Dogodek sta povezovala učiteljica Janja Irman Kolar kot turistka iz Maribora ter gospod Marko Slapnik v vlogi njenega vodiča. Od kraja do kraja sta se vozila s kolesi - poniji. Ker je gospod Slapnik govoril v narečju, ga učiteljica včasih ni razumela in iz tega je na trenutke postala kar smešna situacija. Naša gostja je bila pevka Irena Vrčkovnik, ki je popestrila dogajanje.

Letos je življenje v naši dolini močno prizadela poplava v avgustu. Na začetku prireditve so učenci simbolično prikazali ta dogodek. Tako kot so poplave ljudi združile in zbližale, so tudi nastopajoči oblikovali srce za novo upanje.

Prireditev se je po uvodni točki nadaljevala s prikazom grbov vseh občin naše doline, ki so na krožišču ob vstopu v našo dolino, kjer se je začelo kolesarsko potovanje povezovalcev prireditve.

Najprej sta odkolesarila do Mozirskega gaja. Irena Vrčkovnik je ob spremljavi dveh solistov ter pevskega zbora zapela pesmi o Gaju. Ta pesem nas je vse pritegnila in smo skupaj z njimi peli in bili vedno boljše volje.

Vrbovska grofovsko družina iz Nazarij nam je prikazala delček iz njihovega dvornega življenja in razložila, do kod vse je segala nekoč njihova posest. Ena od grofičen nam je zapela pesem o spečem menihu. Z njihovo pomočjo smo za trenutek stopili nazaj v stare čase.

Naša kolesarja sta nato nekoliko zavila s poti proti Rečici ob Savinji. Učenci pa so uprizorili eno od prigod ciganov Pavla in Urše. Urša je šla v trgovino in prevarala trgovca. Ta zgodba je bila zelo zabavna in smo se vsi nasmejali. Videli smo tudi ples belih zajčkov, ki skačejo po naših hribih.

Pot je kolesarja nato vodila proti Ljubnemu, a sta se prej ustavila na križišču, kjer se pot odcepi proti Gornjemu Gradu. Tam imajo tradicijo gojenja čebel, zato so učenci zaplesali čebelji ples.

Gospod Marko je turistki povedal, da je pri »Čonkovi gruški« meja med »Gorjanci« in »Polanci«. Zdelo se ji je zelo nenavadno, da imamo 7 občin in še mejo.

Ljubenski flosarji so se s flosom odpravili na pot ob spremljavi pevskega zbora. Ko so se odpeljali, nam je folklorna skupina prikazala niz plesov, ki so jih nekoč radi plesali na območju Ljubnega ob Savinji.

Kolesarja sta nato že precej utrujena prispela v Luče. Tam še vedno prikazujejo običaj pranja perila ob Savinji, kjer so si ženske tudi izmenjale novice. To so nam uprizorile učenke z učiteljico Nežiko.

Zadnja pa je bila Solčava. Predstavil jo je pastir z dvema pomočnikoma. Nosili so tradicionalna pastirska oblačila. Pastir je povedal legendo o nastanku Igle, njegova pomočnika pa sta zapela pastirsko pesem.

Za konec so najprej zaplesali 6. in 7. razredi ob glasbeni spremljavi skupine Zmaji, čisto na koncu pa je zaplesala še cela šola. Po prireditvi smo lahko kupili tudi različne izdelke. Večino le-teh smo izdelali učenci naše šole.

Tako kot je poplava povezala vse ljudi v naši dolini, smo tudi mi s to prireditvijo povezali celo dolino v eno srce.

Eva Bevc Strašek, 6. b

OD ZRNA DO POGAČE

V četrtek, 30. novembra, smo šestošolci imeli prav zabaven dan, saj smo pekli piškote in izdelovali rezance ter ribano kašo.

Dan je potekal tako, da smo bili razdeljeni v štiri skupine. Naredili smo dve vrsti piškotov: janeževe upognjence ter maslene piškote različnih oblik. Ko je moja skupina pekla maslene piškote, je zunaj naletaval sneg, ki nam je pomagal ohraniti praznično vzdušje v učilnici in nas je priganjal k peki.

Pri izdelavi ribane kaše smo poslušali božično glasbo in se na trenutke tudi malo zavrteli v ritmu.

Zadnjo uro pa nas je v knjižnici čakala prav prijetna naloga – iskanje prazničnih dobrot v času naših babic in dedkov, pri katerem smo se zelo dobro odrezali.

Vsem je bilo prijetno imeti malo oddiha od pouka in se raje malo umazati. Ker smo pridno delali in sodelovali, smo naredili veliko piškotov, ribane kaše in rezancev.

Eva Bevc Strašek, 6. b

JELENČKI IN SMREČICE ZA STOJNICE

Sedmošolci smo izdelke za stojnice izdelovali v svojem prostem času – največkrat po pouku.

Ana in Alenka, 7. b

ČEBELARSTVO IN ZDRAVA PREHRANA

Devetošolci smo imeli 27. novembra delavnice, na katerih smo izdelovali lizike in sveče iz voska.

A-razred je začel s pripravo lizik, b-razred pa s pripravo sveč iz voska. Po malici smo se zamenjali.

Imeli smo tudi predavanje o čebelarstvu. Po predavanju smo poskušali različne vrste medu; večini je bil najbolj všeč cvetlični med.

Ta dan smo bili uspešni in smo naredili veliko izdelkov. S svojim delom smo prispevali sredstva za šolski sklad, saj smo izdelke ponudili na stojnicah po dobrodelni prireditvi, nekaj pa jih je bilo na voljo tudi v Mozirskem gaju, kjer smo sodelovali učenci in učitelji.

Andraž Tojniko Završnik, 9. b

OBISK KRIZNEGA CENTRA ZA MLADE V CELJU

Oddelčne skupnosti smo zbrale denar za darila otrokom Kriznega centra za mlade v Celju. Z zbranim zneskom je naša svetovalna delavka Silva Dešman kupila oblačila, igrače, zvezke in čokolade, ki smo jih zavili in v sredo, 20. decembra, odpeljali v Krizni center.

Okoli 8.30 zjutraj smo se z darili v prtljažniku odpravili v Celje. Ko smo prispeli, nas je sprejela glavna uslužbenka centra, gospa Mojca. Postavljali smo ji najrazličnejša vprašanja o bivanju v centru. Zanimalo nas je, zakaj bi nekdo sploh prišel tja, kako rešujejo težave, s katerimi se srečujejo otroci itd. Izvedeli smo, da tam bivajo otroci in mladostniki, stari od šest do osemnajst let, in da je center lahko le njihovo začasno bivališče. Tja pridejo zaradi različnih težav v družini, največkrat je to na žalost nasilje.

Ogledali smo si vse prostore (spalnice, jedilnico, kuhinjo, dnevno sobo), v katerih otroci bivajo. Ob koncu se nam je gospa Mojca zahvalila za darila in nas pospremila ven.

Otrok, ki bivajo v Kriznem centru, pa zaradi varovanja osebnih podatkov in varnosti nismo smeli videti.

Katarina Trobentar, 7. b

PROSLAVA OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI

V petek, 22. decembra, smo na naši šoli pripravili proslavo ob dnevu samostojnosti in enotnosti.

Začeli smo z recitacijo pesmi V meni bije slovensko srce ter s slovensko himno. Učenci so nam z besedo in igro uprizorili, kako je potekal plebiscit leta 1990. Sledile so pesmi, ki so govorile o domovini, svojo pesem Dežela mojih sanj pa je predstavila sedmošolka Katarina. Na prizorišče sta prišla pevca v narodni noši, ki sta nam zapela pesem Pravi Slovenec sem. Na harmonike pa so nam naši učenci z učiteljem Andrejem zaigrali veselo polko. Proslavo sta glasbeno popestrila dva violinska in en klavirski nastop.

V drugem delu je sledil pogovor o tem, kako so božič praznovali včasih in kako ga praznujemo danes. Učenci so ugotovili, da se je praznovanje božiča zelo spremenilo. Njihovo sporočilo je bilo, naj ne pozabimo, da smisel božiča pravzaprav ni v obdarovanju, temveč v povezovanju družine. In če se obdarovanju nikakor ne moremo izogniti, podarimo svojim bližnjim darila, izdelana z veliko mero ljubezni.

Nagovorila nas je tudi ravnateljica, ki nam je predstavila svoje spomina iz obdobja plebiscita in nam želela lepe praznike in vse dobro v letu 2024.

V nadaljevanju so sledili še glasbeni nastopi. Predstavile so se solistke, pevski zbor nam je zapel pesem Za božič spet kot otrok, učenci 3. razreda pa so ob spremljavi harmonike zaplesali ljudske plese. Po gimnastičnem nastopu nas je obiskal še Božiček s pomočniki, ki so nas nasmejali.

Naše druženje na proslavi je zaključil pevski zbor s pesmijo Ples snežink.

Eva Bevc Strašek, 6. b

STOJNICE V MOZIRSKEM GAJU

Učenci smo s sodelovanjem z učitelji svoje izdelke ponudili tudi v Mozirskem gaju, kjer smo bili prisotni v drugi polovici decembra. Obiskovalcem smo ob ogledu Božične bajke ponujali sveče, lizike, voščilnice, koledarje ... Najbolj zaželeno so bile lizike, saj je bilo na ogledu tudi veliko otrok. Vse prostovoljne prispevke, ki smo jih zbrali, bomo prispevali v šolski sklad.

Anja Mrzlak Fajdiga

20. Besedičica

30. novembra se je v Kulturnem domu Mozirje odvijala **20. Besedičica**. Na srečanju literarnih ustvarjalcev zgornjesavinjskih osnovnih šol so sodelovale Neli Kopušar, Katarina Trobentar in Gea Goličnik. Letos je dela mladih ustvarjalcev strokovno spremljala pesnica in pisateljica Nina Medved, ki je podala tudi kritiko nagrajenih prispevkov.

Za najboljši prispevek naše šole je bila izbrana pravlјica Zlata Hruška šestošolke Neli Kopušar.

Udeleženci Besedičice

Za glasbeno popestritev prireditve je poskrbel Leopold I., ki se je z zadnjo uspešnico Kinderšpil postavil ob bok najvidnejšim hip-hop izvajalcem.

Pesniško in ustvarjanje

Mozirje je moj dom (gazela)

V našem kraju tulipani in narcise cveto, *Mozirje je moj dom.*
Lepša ga trava zelena in modro nebo, *Mozirje je moj dom.*
Skozi naš kraj bistra Savinja se vije, lepa in mirna je,
če jo deževje ne razbesni in se ne razlije, *Mozirje je moj dom.*
Pomladi in poleti se v Gaju rože razcvetijo,
pozimi Gaj raznobarvne lučke krasijo, *Mozirje je moj dom.*
Smučarje vabijo Golte zasnežene,
mlado in staro se po strmini požene, *Mozirje je moj dom.*
Na pustni torek Pust Mozirski prevzame oblast,
krofi gredo vsem maškaram v slast, *Mozirje je moj dom.*

Andraž Tojnko Završnik, 9. b

Mozirski gaj

Mozirje je moj domači kraj,
v njem si lahko vsak dan ogledam Gaj.
Spomladi me vabijo narcise in tulipani,
poleti me senca visokih starih dreves povabi.
Jeseni zmaga buča velikanka,
kako zraste tako velika,
je zame še vedno uganka.
Pozimi se Gaj odene v lučke,
z njimi pričara praznično vzdušje.
Gaj obišče tisoče ljudi,
vsako leto znova jih razveseli.

Anja Mrzlak Fajdiga, 6. b

Anja Mrzlak Fajdiga, 6. b

Mozirje

Tam pod Goltmi,
moje malo mesto stoji.
Mimo teče reka Savinja,
ki kdaj pa kdaj ga tudi spreminja.
S pomočjo dobrih ljudi,
tudi razdejanje se uredi.

Ko v Gaju lučke se prižgejo,
se kmalu prazniki začnejo.
Prav tako tudi zima
snega nam nasuje
in smuko na Golteh
nam obljubuje.

A po smuki radi vsi
nekam na toplo bi odšli.
Je to Polonca ali Lesnika?
Kakor koga kdaj zamika.
Če pa ne veste, kam bi šli,
se na Tic-u kakšna ideja dobi.

Kaja Budna, 8. b